

ви-Храдецъ (Чехия), умр. 1920, училъ въ Прага, отъ 1892 на служба въ българската войска — като капелмайсторъ на 4 пѣхотенъ полкъ въ Плѣвненъ, на Гвардейския оркестъръ (съ който туря началото на симфоничнитѣ концерти въ Градското казино, 1914—18 въ Военното училище, следъ което бива пенсиониранъ). М. е написалъ симфоническа картина „Одринъ“, и направилъ много аранжimenti за духова музика на народни пѣсни и др. творби, самъ авторъ на танцови пиеси и маршове („Лозенградски герой“ — най-популярния) и пѣсенята „Имахъ коня хранена“ — за смѣсенъ хоръ и баритонъ-соло (вземала първа награда въ първия български музикаленъ конкурсъ, обявенъ 1895 отъ Софийското музикално дружество). М. е оставилъ име на добъръ практикъ-капелмайсторъ, който повдигна равнището на духовата музика и оркестра на Гвардейския полкъ.

Мацанъ, Карелъ Емануелъ — Masan, Karel Emanuel — чешки компонистъ, род. 1858 въ Пардубицъ, умр. 1925, ученикъ на Скухерски въ Пражката организова школа, писалъ клавирио, струненъ квартетъ, „Думка“ за цигулка и пиано, нѣколко меси, клавирни пиеси и пѣсни.

Мацоки, Виргилио — Mazzocchi, Virgilio — компонистъ, род. въ Цивита Кастелана, умр. 1646 с. т., компонистъ (заедно съ Марко Марациоли) на първата комическа опера „Chi soffre Operi“, писана 1639.

Мацукато, Алберто — Mazzucato, Alberto — компонистъ, гласовъ педагогъ и м. зикаленъ естетъ, род. 28 юли 1813 въ Удине, умр. 31 дек. 1877 въ Милано, училъ при Брескиани, преподавател по пѣние и композиция въ Миланската консерватория. отъ 1872 — неинъ директоръ и основателъ на „Gazetta musicale di Milano“ (1845); компониралъ нѣколко опери, които не сж имали успѣхъ, съставилъ единъ „Атласъ на музиката на древността“ и оставилъ единъ трудъ върху музикалната естетика.

Мацъ, Рудолфъ — Maz, Rudolf — хърватски компонистъ, род. 1901 въ Загребъ, гимназия и музикална академия свършилъ въ Загребъ, диригентъ на „Глазбеното дружество на

интелектуалиститѣ“ тамъ, компониралъ мжки и смѣсени хорове (най-добрия—цикъла „Фавнъ“), струненъ квартетъ, увертюра, „Дохождането на хърватитѣ“, и хорове отъ народни пѣсни.

Машекъ, Камило — словенски компонистъ, род. 11 юли 1830 въ Любляна, умр. 29 юни 1859 въ Шчавница Щайерска, училъ музика въ Любляна, при баща си, отъ 1850 — въ Виенската консерватория; 1854 назначенъ учителъ по музика въ родния си градъ и диригентъ на Филхармоническото дружество тамъ. Компониралъ е около 80 свѣтски пѣсни, една меса, църковни хорове, една оратория, най-вече оркестрови творби и камерни композиции.

М. Д. съкращение на main droite — фр. или mano destra — лат. — дѣсна ржка.

Медезимо темпо — ит. medesimo tempo = сжщата бързина (темпо); употребява се при промѣна на такта, но когато темпото остава непромѣнено — еднозначно съ L'istesso tempo.

Медианта = срѣдна степенъ; въ хармонията — терцата на тониката.

Мединишъ, Янисъ — Mediniš, Janis — талантливъ литвански компонистъ, род. 9 окт. 1890 въ Рига, училъ въ тамошния Музикаленъ институтъ, билъ 4 год. воененъ капелмайсторъ, отъ 1920 — диригентъ на операта въ Рига и преподавателъ по инструментация въ консерваторията, компониралъ: една симфония, две оркестрови сюити, единъ концертъ за виолончелъ съ оркестъръ, две симфонични поеми — „Иманта“ и „Синята планина“, оперитѣ — „Огнь и нощъ“, „Богове и хора“ и „Джуджето“, дребни инструментални нѣща, пѣсни.

Медиумъ — се нарича срѣдната частъ отъ обема на единъ гласъ.

Медиусъ лат. medius — третия прѣстъ на ржката. Въ прѣстоклада (фин герзацъ) на инструментитѣ се означава съ числото 3.

Медтнеръ, Николай — руски пианистъ и компонистъ, род. 24 дек. 1879 въ Москва, училъ при Сафоновъ въ тамошната консерватория, концертиралъ въ Русия, Германия, Англия, Франция и Америка, професоръ въ Московската консерватория (1918—1921), писалъ главно клавирна му-